

Indtægter og de fleste Børn først i Betragtning. Praktisk talt har vi stillet den Fordring, at vedkommende skal have mindst 3 Børn — de har haft lige indtil 7—8 Børn —; og først naar saadanne Familier er kommet i Betragtning, kan andre komme til. Det er navnlig Familier med Børn, der skal hjælpes; det er dem, der har værst ved at faa Lejligheder. Jeg kender selvfølgelig ikke Forholdene i København saa nøje, men ved Hjælp af Banerne og det udmærkede Sporvejsnet udvider man dog bestandig Rayonen omkring Byen, saaledes at det maa være muligt til en nogenlunde rimelig Pris at kunne faa bygget længere borte. Jeg ved godt, at Vejen er lang, men det skulde jo være en af de vigtigste Fordele ved at være kommet ned til de 8 Timers Arbejdsdag, at Arbejderne faar saa megen Tid, at de kan bo længere fra Byen.

Hvad angaar Spørgsmaalet om Ejendomsskyldværdien eller Anskaffelsesprisen i § 3, mener jeg ogsaa, at det er rigtigt, at begge Dele bliver staaende, for, som sagt, man maa regne med Menneskene, som de er, ikke som de burde være, og det kunde nok være, at Folk fik lavet et saadant Regnskab med Anskaffelsespriser, at Laanene maaske blev større, end det var Meningen. Jeg ved i alt Fald Tilfælde, hvor Byggeforeninger har faaet større Laan, end det hele har kostet, og det turde dog ikke være Meningen.

Jeg glæder mig saa over al den Glæde, jeg har vakt blandt Socialdemokraterne. De mener, at det er gennem et Kursus i Boligkommissionen, jeg har faaet min Opfattelse. Jeg maa bedrøve dem med, at de Anskuelse, jeg her har forfægtet, har jeg haft længe, og det er netop ikke Teori, jeg har tværtimod i høj Grad erhvervet mig mine Anskuelse i Praksis, idet jeg i det sidste Par Aar har været med til at gennemføre et stort Byggeforetagende i Odense, hvor vi allerede har taget 120 Lejligheder i Brug og bestandig bygger videre.

Jeg talte om, at man formentlig skal tilstræbe 3-Værelser Lejligheder netop for Familier med flere Børn; for dem, der har færre Børn og ikke har Raad til at udnytte en 3-Værelser Lejlighed, frembyder der sig den Fordel, at de kan leje det ene Værelse ud; efterhaanden som deres Indtægter og Børnenes Antal stiger — forhaabentlig i Forhold til hinanden —, kan de saa tage det tredje Værelse i Brug selv og skal altsaa ikke have den Ulempe at flytte, men kan virkelig betragte Lejligheden som deres eget Hjem.

Med Hensyn til Pakhuse og Lagre vil jeg nødig have mine Udtalelser misforstaaet saaledes, at jeg skulde have givet Anvisning paa, at det var den Vej, man burde gaa. Naar det ærede Medlem fra Silkeborg sagde, at det var ikke nogen ideel Vej, svarer jeg: Nej, det ved Gud, det ikke er, det er langt fra mit Ideal. Men naar det drejer sig om, at man her i København maa tage 14 Skoler i Brug — deri tager jeg neppe fejl —, og naar man rundt omkring i de store Provinsbyer maa gøre noget tilsvarende, mener jeg, at man dog hellere, da det gælder om en midlertidig Afhjælpning, i Stedet for at smøre nogle daarlige Kasser op, som i Løbet af faa Aar maa rives ned igen, maa anvende Pengene til at bygge noget, som kan blive staaende, og som foreløbig indrettes. Jeg mener selvfølgelig ikke, det skal være store Lagerlokaler eller lignende, men man kan indenfor det Murværk og Tagværk, der findes, indrette sig nogenlunde praktisk til midlertidig Brug.

Da det ærede Medlem talte om de 8 og 12 Aar, misforstod jeg det ærede Medlem. Jeg troede, at det Statstilskud til Bygninger, til Boligforeninger o. s. v., som udbetales i Løbet af 8 Aar, skulde udbetales i Løbet af 12 Aar; men det var altsaa en Misforstaaelse.

Minister Stauning: Den Bemærkning, det ærede 8de Medlem for Odense Amt (Egil Jørgensen) fremsatte om Ønskeligheden af at knytte særlige Betingelser til de private Byggeforetagender, der efter denne Lov skulde støttes af Stat og Kommune, kan jeg i og for sig meget vel billige, og jeg ser heller ikke, at det er udelukket, at man i de Regler, der fastsættes mellem Byggeforetagendet og Kommunen, kunde imødekomme det ærede Medlems Ønske om fortrinnsvis at begunstige Familier med Børn. En lignende Ordning ved jeg, man har etableret andetsteds: at man har sikret sig, at de paa-gældende Foretagender fortrinnsvis tager Familier med Børn, og det vil jeg tro, man ogsaa fra Kommunernes Side vil være interesseret i at gøre i vid Udstrækning. Dog kan man paa den anden Side, naar man kun har et bestemt Antal Boliger at henvise til, naturligvis ikke forlange, at Familier, som er saa uheldige ikke at have Børn, derfor skal være udelukkede fra at faa Boliger. Man maa vise en vis Skønsomhed, thi ogsaa de Familier, som ingen Børn har, har Krav paa at faa Tag over Hovedet. Man kan alt-